

OŠTEĆEN SLUH - GLUVOĆA

VRSTE OŠTEĆENJA:

- Jednoušni- osoba ima gubitak sluha na samo jednom uhu;
- Konduktivni gubitak- Ovo je kada je oštećen mehanizam kojim zvučni talasi dolaze do nervnih žavršetaka u pužu (deo unutrašnjeg uva). Neki česti uzroci su lepljivo uvo ili strani objekti u spoljašnjem uvu.
- Senzorni gubitak- Izazvan je oštećenjem nerava. Slušni aparati se obično daju kako bi se maksimalno poboljšao sluh. Implant na pužu se može koristiti kod deteta čiji je gubitak sluha previše dubok da bi se ublažio.
- Mešano oštećenje- Ovo je mešavina konduktivnog i senzornog gubitka.

OSNOVNE KARAKTERISTIKE

- Oštećenje sluha može imati različiti raspon stepena oštećenja.
- Blago- osoba čuje skoro sav govor, ali može pogrešno čuti ili razumeti ono što joj se govori, ako ne gleda direktno u osobu koja joj govori.
- Srednje- osoba će imati velike teškoće da čuje druge osobe koji nisu dovoljno blizu nje. Verovatno će nositi slušne aparate i oslanjati se na čitanje sa usana i vizuelne informacije.
- Teško- osoba ne čuje bez pomoći slušnih aparata. Osoba koristi čitanje sa usana i govor tela kao pomoć u razumevanju.
- Duboko- osoba ne čuje, ali verovatno koristiti slušne aparate i oslanja se na vizuelne informacije i/ili znakovni jezik.

KARAKTERISTIKE ZNAKOVNOG JEZIKA

Postoji bitna razlika između znakova i govora. Ta razlika nije samo u tome što je znakovni jezik govor gluvih, a artikulacija govor čujućih, već je njihova suštinska razlika mnogo dublja. Ona počiva i na spoljašnjim i na unutrašnjim faktorima sa dubokim psihološkim i emocionalnim razlikama i reagovanjima. Karakteristike znakovnog jezika su:

- Znakovi, su prolazni i karakterišu se trenutnošću.
- Znakovi ne mogu da se fiksiraju pismeno ni zvučno, ali se mogu opisati i snimiti.
- Znakovi su elementi slikovnog izražavanja koji se crtaju pokretima ruku u vazduhu.
- Znakovi se karakterišu neposrednošću i krajnjom očiglednošću.
- Znakovi su duboko propraćeni emocionalnošću koja je izražena i propraćena grimasama na licu, pa često i pantomimom.
- Znakovi su različitih vrsta i oblika, i u zavisnosti su od stepena mogućnosti adekvatnog izražavanja pojmova od strane gluvih. Otuda oni mogu biti raznih vrsta.

- Znakovi se karakterišu krajnjom konkretnošću pojmovnog izražavanja, dok su apstraktni pojmovi svedeni na konkretno pokazivanje pojma.
- Znakovi obiluju pojedinačnim pojmovima koji mogu biti i sinonimni, ali ne postoje opšti pojmovi, a posebno ako su oni apstrakcija.
- Znakovi trpe od nediferenciranosti pojmova, tj. misaone neopredeljenosti, jer se jednim gestom izražavaju i označavaju nekoliko predmeta ili pojma, a naročito imena predmeta i radnje, koje se tim predmetima obavljaju te na taj način poistovećuju imenice i glagole.
- Mnogi znakovi se ne mogu shvatiti izolovano, pojedinačno, već samo u kontekstu čitave misli.
- Znakovi imaju individualni žargon, često obojen nacionalnim lokalitetom. No oni se brzo savlađuju, jer u biti imaju isti koren.
- Znakovi se razvijaju, kultivišu i usavršavaju, kao i sve druge reči i pojmovi.
- Znakovi se lako pamte, razumeju i usvajaju, te brzo postaju zajednička tekovina gluvih u komunikaciji.
- Znakovi ne izazivaju veliki optički napor i zamor za razumevanje, kao što je to slučaj kod čitanja sa usta.
- Znakovni govor teče u brzom tempu sa svim karakteristikama "telegrafskog govora".

KORISNE STRATEGIJE- ZA KOMUNIKACIJU SA DEČAKOM OŠTEĆENOG SLUHA:

- Gledajte u pravcu dečaka kada govorite;
- Nemojte stajati sa leđima okrenutim svetlu;
- Izbegavajte skrivanje vašeg lica kada govorite;
- Koristite kratke fraze i rečenice. One se lakše razumeju nego znakovni jezik;
- Predstavite jedan po jedan izvor informacija;
- Koristite znakovni jezik koji bi vam pomogao u instrukcijama i objašnjenjima;
- Nemojte vikati.

KORISNI LINKOVI:

Više informacija na <http://www.savezgluvihsrbije.org.rs/>

<http://www.sgnsccg.com/>

Servisi za prevod: <http://www.atszj.org.rs/>

<https://www.facebook.com/groups/utloss/about/>